

formænd, ja, helst ogsaa Kommissionernes Medlemmer, til Drøftelse af og Forhandling om, hvorledes man skal praktisere Husmandsloven af 1917, saaledes som den er blevet forandret ved det Tillæg, der blev gennemført ved Loven af 6. Maj 1921. Jeg spørger, hvorfor den højtærede Minister ikke kunde imødekomme dette Ønske. Det havde sikkert haft betydelig Interesse, om et saadant Møde var blevet afholdt og havde kunnet være til adskillig Gavn for Lovens Praktisering.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Af hvilken Grund blev de Skemaer, der skulde benyttes i Henhold til førnævnte Lov af 6. Maj 1921, ikke tilsendt Kommunerne i rette Tid forud for Ansøgningernes Indgivelse? Det har voldt meget Besvær for de paagældende at faa udleveret Skemaer. I mange Tilfælde har de maattet nøjes med at sende Ansøgningerne ind paa de Skemaer, der var tilbage fra 1914, og i mange Tilfælde har de fra Sogneraadene, fordi disse ikke havde de rigtige Skemaer, faaet udleveret Skemaer, som skulde anvendes i Henhold til Jordloven af 4. Oktober 1919. — Husmandskommissionernes Formænd har nedsat et Udvalg, som bestaar af 3 Mand valgt for Jylland og 3 Mand valgt for Øerne. Dette Udvalg har sendt nogle Henstillinger til den højtærede Landbrugsminister, og et af Spørgsmaalene gaar ud paa: Hvorledes vil Ministeren stille sig med Hensyn til Forlængelse af Loven af 6. Maj 1921, eller paa hvilken Maade vil Ministeren afhjælpe Trangen til Jord, navnlig i Jylland, og navnlig i de Egne, hvor der ikke er megen Præstegaardsjord til Raadighed og kun lidt Lensjord? Naar jeg har været med til at stille dette Spørgsmaal, er det ikke i og for sig, fordi jeg har den stærkeste Tro til, at den Maade at erhverve Jord paa er den rigtige. De Erfaringer, jeg har vundet i det Aar, der er forløbet, siden vi sidst her talte om de Forhold, er af den Beskaffenhed, at det i alt Fald i Odense Amtsradsreds er aldeles aabenbart, at alle de mest velegnede, bedst kvalificerede Ansøgere saa langt foretrækker Loven af 4. Oktober 1919 fremfor Loven af 1917 med Tillæget af 6. Maj 1921. Men der er jo store Strækninger i vort Land, hvor de ikke har denne Udvej, ikke kan komme ind under Loven af 4. Oktober, og det, som især har bidraget til, at jeg som Medlem af dette Udvalg har været med til at rette denne Henvendelse til den højtærede Minister og derfor ogsaa gør mig til Talsmand for den her, er det store Antal Ansøgere, som er fremkommet især i de jyske Amtsrads kredse:

Jeg maa maaske her have Lov til at nævne nogle af disse Tal. Som Ansøgere om Jord i Henhold til Loven af 6. Maj — saaledes vil jeg i Korthed betegne det Tillæg til Loven af 1917 om Oprettelse af Husmandsbrug, som den højtærede Landbrugsminister fik gennemført her i sidste Foraar — der skulde bygge i indeværende Finansaar, var der i Hjørring Amt 51, medens de Midler, der blev stillet til Raadighed, kun strakte til Opførelse af 21 Husmandsbrug. I Aalborg Amt fremkom der 194 Ansøgninger, hvoraf kun 100 kunde komme i Betragtning, i Randers Amt 180, hvoraf kun 90 kunde komme i Betragtning, i Viborg Amt 211, hvoraf kun 105 kunde komme i Betragtning, fordi de Midler, der var stillet til Raadighed, ikke strakte videre. Derefter kommer der en hel Række Tal vedrørende Ansøgningerne fra en Del af Øernes Amtsrads kredse, hvor Antallet selvsagt ikke har været saa stort. Jeg vil her holde mig til Amterne Aalborg, Randers og Viborg. Det var ikke endt med, at de kun fik Midler stillet til Raadighed til 50 pCt., altsaa Halvdelen af de Ansøgninger, de havde for indeværende Aar, men for det kommende Aar havde de ved Fristens Udløb Ansøgninger for Aalborg Amts Vedkommende fra 240, for Randers Amts Vedkommende fra 258 og for Viborg Amts Vedkommende fra 305. Og da det nu er i høj Grad sandsynligt, at samtlige Ansøgere vil begære et meget større Beløb tilsammen, end der er stillet til Raadighed, og da Kommissionerne i disse 3 Amtsrads kredse er overordentlig vanskeligt stillet, idet de rettelig set maatte foretrække de Ansøgere for indeværende Aar, som ikke har kunnet komme i Betragtning i Aar, og hvoraf maaske adskillige allerede har begyndt at bygge, er det en selvsagt Ting, at kun en lille Procent af dem, som har søgt for det kommende Aar, vil kunne komme i Betragtning, og da det er af saa stor Vigtighed, som Vilkaarene ligger i dette Øjeblik, at man fremmer Udstykningen af Jord og Opførelsen af selvstændige Landbrug stærkest muligt, retter jeg paa dette Udvalgs Vegne en indtrængende Opfordring til Ministeren om at oplyse, hvorledes den højtærede Minister tænker sig at skaffe den fornødne Jord til disse mange Mennesker.

I den Henvendelse, som det nævnte Udvalg har sendt til den højtærede Minister, findes tillige nævnt et andet Spørgsmaal, som dog efter min Opfattelse i højere Grad hører under Kirkeministeren, og som jeg derfor gerne her vil drage frem til den højtærede Kirkeministers velvillige Overvejelse. Det er meddelt gennem Formændene for de